

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΩΝ ΧΟΖΕΒΙΤΩΝ

Τήν Τρίτην, 8ην/21ην Ἰανουαρίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Ἰωάννου καὶ Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν δι' ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτῶν Μονήν, τὴν κειμένην ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ χειμάρρου Χορράθ εἰς τὴν πορείαν αὐτοῦ πρὸς τὴν Νεκράν θάλασσαν, ὀλίγον πρὸ τῆς πόλεως τῆς Τεριχοῦς.

Οἱ ἐν λόγῳ τιμώμενοι ἅγιοι συνέβαλαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς μοναχικῆς ζωῆς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ, ὁ μὲν Ἰωάννης ὡς πρῶην Ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης τὸν 4ον μ.Χ. αἰῶνα, ὁ δὲ Γεώργιος ἐκ Κύπρου, ὡς ἀνακαινίσας ἐκ τέφρας τὴν Μονήν μετὰ τὴν Περσικὴν εἰσβολὴν τοῦ 614 μ.Χ.

Τὴν ἐορτὴν ἐτίμησεν ὡς προεξάρχων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τὸν Ὅποιον ὑπεδέχθη ὁ ἀνακαινιστὴς καὶ καθηγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος προσφωνῶν ὡς ἔπεται:

“Ἰδρῶσι σεπτοῖς, καὶ αἵμασιν ἀθλήσεως

Δακρύων κρουνοῖς, τῆς θείας κατανύξεως,

Χοζεβῖται Ἅγιοι, οἱ τὴν ἔρημον, πόλιν ποιήσαντες,

ἐν παρρησίᾳ εὐξασθε Χριστῷ, ταῖς θεαῖς δωρεαῖς

ἡμᾶς πλουτίζοντες.

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, μετὰ τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Πανηγυρίζομεν σήμερον τοὺς Ἁγίους Κτίτορας τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Λαύρας τοῦ Χοζεβᾶ, οἱ ὅποιοι πιστῶς ἠκολούθησαν εἰς τὸν βίον των, ὅσα ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφέρει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου του περὶ κατανύξεως καὶ ὑπομονῆς:

“Σᾶς παρακαλῶ ἀδελφοί μου, ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ παρόντα νὰ πιστεύετε εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ μέλλοντα. Τὰ μὲν παρόντα δηλαδὴ εἶναι ἀγών καὶ σκάμματα καὶ στάδιον· τὰ μέλλοντα ὅμως εἶναι ἔπαθλα καὶ στέφανοι καὶ βραβεῖα. Ὅπως λοιπὸν ὁ ἀθλητὴς, ὅταν εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸν στίβον εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀγωνίζεται ἐναντίον τοῦ ἰδρῶτος καὶ τῆς σκόνης καὶ τοῦ μεγάλου καύσωνος καὶ ἐναντίον τῶν κόπων καὶ τῶν ταλαιπωριῶν, ἔτσι καὶ ὁ δίκαιος ἐδῶ εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομένῃ πολλά, καὶ ὅλα νὰ τὰ ὑποφέρῃ μέ γενναιότητα, ἐάν ἐπιθυμῇ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ λάβῃ ἐκεῖ τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων του”.

Διὰ τῆς ἀγίας ὑπομονῆς, περὶ τῆς ὁποίας ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος λέγει: «ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν», (Ρωμ. 5,4), ἐκέρδισαν τὴν μάχην κατὰ τῶν παθῶν, ἐπέτυχαν τὴν κάθαρσιν καὶ τὴν ἀπάθειαν, ἐνίκησαν

τόν κόσμον καί τήν ἐκκοσμίκευσιν!

Μά καί ἐθεράπευσαν, διά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, τήν ὁποίαν ἄφθονον εἶχον, τάς «πληγάς» τῶν συνανθρώπων, τῶν συνασκητῶν, ὑποτακτικῶν καί πολυπληθῶν προσκυνητῶν! Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, διοχετευθεῖσα πρὸς τόν πλησίον, ἀκόπως διηκόνησε καί δαψιλῶς ἐπαρηγόρησε τάς χρείας τῶν συνανθρώπων.

Τοὺς ἥρωας τούτους τῆς ὑπομονῆς, τῆς θαυμαστῆς ὑπερλόγου ἀσκήσεως καί - πρωτίστως- τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Χριστόν καί τόν ἄνθρωπον, θά ἐορτάσωμεν καί πάλιν δι' ἱερᾶς Παννυχίδος.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

ὣς εὖ παρέστητε!”

Ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε καί τῆς ὁλονυκτίου ἀκολουθίας καί λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου καί Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιμανδριτῶν καί Ἱερέων ἄλλων ἐκκλησιῶν, ψαλλόντων Ἱεροψαλτῶν ἐξ Ἑλλάδος, τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Ἰλίου κ. Λεωνίδα Δούκα, τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Πειραιῶς κ. Γρηγορίου Ζάρκου, τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς κ. Χρήστου Σταύρου καί τοῦ Λαμπαδαρίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Φανερωμένης Χολαργοῦ Ἀττικῆς κ. Θανασούλη Διονυσίου.

Πρὸς τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε”(Γαλ. 3,27), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἅγιοι Πατέρες καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἱερά Μονή τοῦ Χοζεβᾶ, μέρος οὖσα τῆς περιχώρου τοῦ Ἰορδάνου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, ἵνα τιμήσωμεν δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς τήν μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Σήμερον ἡ Μονή τοῦ Χοζεβᾶ μετὰ τῶν ὁσίων καί ἀγίων τέκνων αὐτῆς καί δὴ τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου, ἀγάλλεται καί εὐφραίνεται, διότι τῇ θεῖᾳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, τό γένος τῶν ἀνθρώπων τοῦ σκοτους ἐλυτρώθη καί τῷ φωτί τῆς θεογνωσίας κατηυγάσθη.

Αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ φωτός τῆς θεογνωσίας, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο κοινωνός καί μέτοχος ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος διά τῆς στερεμνίου ἀσκήσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Χοζεβᾶ, τῇ ἀποτελούσῃ τήν προέκτασιν τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου, ἔνθα ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἐκήρυσσε λέγων: “μετανοεῖτε, ἥγγικεν γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν” (Ματθ. 3,2). “Ἐγώ μέν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμί ἱκανός τά ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτός ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί πυρί”.

Ὁ δὲ βαπτίσας ἐν Πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ αὐτόν τοῦτον τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, “ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον” (Ἰωάν. 1,9).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ κατὰ φύσιν φῶς, οἱ δὲ Ἅγιοι χάριτι ἔσχον τὸ φῶς, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: “οὐσιωδῶς ἐστὶ φῶς ὁ Χριστὸς οὐ μεθέξει τῇ κατὰ χάριν τοῦτο ὑπάρχων”.

Τῆς κατὰ μέθεξιν ταύτης χάριτος ἀνεδείχθη ὄντως θεομακάριστος πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος ὡς ἐναργέστατα ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς λέγων: “Ἡρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον ἔνδοξε Γεώργιε, σκότους τοῦ βίου ρυσθείς· καὶ τῷ Παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παρίστασαι μετὰ τῶν ἄνω τάξεων καὶ τῆς ἐκεῖθεν τρυφῆς πεμπομένης λάμπειας μακάριε καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε”.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τιμᾷ καὶ γεραίρει τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων αὐτῆς, διότι οὗτοι φρυκτωροῦσιν, τούτέστιν καταλάμπουσι καὶ φωτίζουν διὰ τῆς θείας μεθεκτικῆς χάριτος αὐτῶν πάντας τοὺς βαπτισθέντας καὶ ἐνεδυσμένους τὸν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· “φῶς ἐκ φωτός Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο”.

Ὀντως ἀδελφοί μου, “θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ” (Ψαλμ. 67,36) καὶ θαυμαστά τὰ μαρτύρια αὐτοῦ (118,129), ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ νέφος τῶν ὁσίων καὶ Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας συνιστοῦν τοὺς πολίτας τοὺς ἀπολαμβάνοντας τὴν θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: “Ἡμῶν γάρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει”, (Φιλιπ. 3,20).

Τοιοῦτος πολίτης, δηλονότι τοῦ οὐρανίου πολιτεύματος ἀνεδείχθη ὁ σήμερον ἐορταζόμενος ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος, ὁ ὁποῖος ἐγεώργησε τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, Χοζεβᾶ μεταβάλλων τὴν πέτραν αὐτῆς εἰς Ἀγιοπνευματικὴν πηγὴν, ἐκ τῆς ὁποίας πλειὰς Ἀγίων ὡς οἱ ὅσιοι Ἰωάννης καὶ Παῦλος: “ἔπινον γάρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός”, (Α΄Κορ. 10,4).

Ἐκ τῆς πνευματικῆς ἀκολουθούσης ταύτης πέτρας, ἔπινον οἱ ἅγιοι καὶ δίκαιοι θεοπάτορες Ἰσακείμ καὶ Ἄννα, ἐξ ὧν ἐτέχθη ἡ θεόπαις καὶ ὑπερευλογημένη θεοτόκος καὶ ἀειπάρθενος Μαρία, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου βαπτισθεὶς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐκ τῆς πνευματικῆς ταύτης πέτρας καλούμεθα διὰ τῶν ἱκεσιῶν τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Χοζεβιτῶν καὶ δὴ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἵνα πίνωμεν τὸ αὐτὸ πνευματικόν πόμα. Μετὰ δὲ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: “τὸ φωτιστικόν καὶ φωτίζον τοὺς ἀνθρώπους φῶς αὐτολαμπές, σύ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου, ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ, κράζει σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι”.

Τὴν ὀλονύκτιον κατανυκτικὴν ἐορτὴν ἠκολούθησε τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Κωνσταντίνου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς